

Vad är Akashakrönikan?

Den som först namngav Akashakrönikan i väst var teosofins grundare Helena Blavatsky (1831–91). Hon uppgav, att det är en världskrönika, där allt upptecknas genom ”magnetisering av astralljuset”. Namnet kommer från ordet *akasa*, som betecknar rymden på sanskrit, men hon kallade den även Guds minne eller Livets bok.

Tanken på en världskrönika, en Livets Bok, är dock mycket äldre och finns i många äldre kulturer såsom hos det semitiska folket, hos araber, assyrier, fenicier, babylonier, egyptier och hebréer. Man tänkte sig till en början att det fanns en sorts himmelska tavlor, som tecknade ner mänsklighetens historia och all andlig information.

Även hos oss i Europa finns liknande tankegångar om Livets Bok i folktradition, i myter och i såväl gamla som nya testamentet.

I gamla testamentet, 2 Mos. 32:32-33, när Mose ber Herren att förlåta israeliterna för att de dyrkat guldkalven, står det: *”Om du ändå ville förlåta deras synd! Utplåna annars mitt namn ur din bok!”* Herren svarade Mose: *”Den som har syndat mot mig skall jag utplåna ur min bok...”* Att denna bok skulle följa oss i evärdliga tider anges i Psaltaren psalm 139: *”Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem grytt.”*

Livets bok kan också ses som en symbol för de gärningar vi gjort och på domens dag öppnas denna bok: *”Och jag såg de döda, höga och låga, stå inför tronen, och böckerna öppnades. Och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter vad som stod i böckerna, efter sina gärningar.”* [Uppenbarelseboken 20:12]

Varje epok har haft sitt sätt att teckna ned olika händelser och på så sätt få ett arkiv. Det är därför naturligt att krönikans form ändras med tiden, allteftersom tekniken utvecklas.

Till en början tänker man sig att den mejslas in på stentavlor på samma sätt som vi vikingar gjorde för tusen år sedan. I och med att skrivkonsten blev allmännare fick den formen av en bok och idag liknar man den ofta vid en stor superdator, där data om oss registreras

med osviklig exakthet. Fysikerna är redan i färd med att ta fram ytterligare en abstrakt metafor: Akashakrönikan är ett energifält, som omger hela vår planet och kanske kosmos och detta kraftfält kan moduleras och innehålla information.

Akashakrönikan innehåller så ofantligt mycket upplysningar, att vi sannolikt måste använda oss av liknelser för att få en tankemässig modell av den. Den kallas också för den Skapande Kraften (på engelska: the Creative Force, på franska: la Force Créative). I alla tider har det funnits känsliga människor, medier, andligt utvecklade eller mystiker, som uppenbarligen har kunnat komma i kontakt med detta stora informationsarkiv. Även i dagens Sverige kan du träffa personer, som så gott som dagligen har tillgång till det, på mer eller mindre detaljerat sätt. Alla dessa personer vet, att Krönikan existerar och den är dessutom mycket mer än ett statiskt nedskrivande av kalla fakta. Den håller inte bara reda på vad du gör och vad du tänkt utan den registrerar även avsikten till att du handlar som du gör. Akashakrönikan deltar i världens skapande och påverkar det som sker, så namnet den Skapande Kraften är väl valt.

Redan Madame Blavatsky uppgav sig ha tillgång till denna krönikan. Hon framhåller det kreativa som finns i informationen:

Akasha är en av de kosmiska principerna och är av plastiskt material, skapand i sin fysiska natur, tidlös i sina höga principer. Den är kvintessensen av alla möjliga former av energi, materia – medial och andlig – och innehåller i sig fröet till universums skapande, som gror fram under inverkan av den Helige Anden. [Den hemliga doktrinen 1877]

Filosofen och läraren Rudolf Steiner (1821-1925) tidigare teosof och grundare av Antroposofiska sällskapet hade även han förmågan att ta emot information, som kom från den immateriella världen. För honom var den andliga världen lika verklig som den fysiska och den finns egentligen tillgänglig för alla människor, om de lär sig hur man gör, bl.a. genom att meditera:

”... människan kan nå det eviga ursprunget till de ting, som försvinner med tiden. En människa vidgar sitt medvetande på detta sätt, om han inte längre är begränsad till en yttre verklighet, där kunskap om det förflutna gäller. Då kan han se in i händelser, som inte är förnimmbara för våra sinnen, den del, som tiden inte kan förstöra. Han förflyttas från transitorisk (övergående) historia till icke-transitorisk. Det är ett faktum att denna historia skrivs på ett annat sätt än vanlig historia. I gnosis och i teosofi kallas den för Akashakrönikan... För den oinvigde, som ännu inte genom egna upplevelser har övertygat sig om att en separat andlig värld är en realitet, tycks den invigde lätt vara en visionär, eller något mycket värre. Den som har erhållit möjligheten att uppfatta den andliga världen känner det förflutnas händelser i sin eviga karaktär. De står inte framför honom som historiens döda föremål, utan de är fulla av liv. På sätt och vis sker det som hänt framför honom.” [Cosmic Memory]

Vi har i Sverige forskaren Robert Hahn, som skrivit ned ett stort antal seanser där hans hustru Marie-Louise har kontakt med vad han benämner andevärlden. Det har påverkat hans världsbild och han anger att en central kunskapsbank är källan för den information som hustrun får till sig:

”... Vägen till att ändra sin världsbild är alltid lång, men jag blev så småningom övertygad om att denna värld finns. Genom Marie-Louises andliga förmåga tycktes vi ha fått tillgång till en allvetande "central kunskapsbank" som det gick att ösa ur. Den omfattade vad vi själva kan uppfatta men också en annan verklighet. Tillsammans skapar de en världsbild som är komplex men ändå logisk och sammanhängande. Budskapen hade stor intensitet och det kraftfulla uttrycket sinade aldrig. Svaren fokuserade med lätthet på kärnan i människornas problem. Många svar var så insiktsfulla att vi själva aldrig skulle kunnat konstruera dem. Det fanns helt enkelt ingen annan förklaring till de svar som Marie-Louise fick än att vi

kommunicerade med en andlig verklighet. Bevisen var för många.”
[Själers samband 1999]

Edgar Cayce om Akashkrönikan

Cayce beskrev det så, att när han kom i kontakt med minnesbanken, blev han en del av den och, när han väl var ansluten till den, så fanns allt tillgängligt för honom. Denna källa, som han även kallade för Livets Bok, var en sammanställning av varje tanke och gärning som skett i vår värld sedan den skapades. Den gjorde det lika lätt för Cayce att svara på frågor om universum som att komma till insikt om en persons uppgift här på jorden eller om dennes djupare problem.

Edgar Cayce beskrev själv på vilket sätt han fick tillgång till Akashkrönikan:

”Jag ser mig själv som en liten punkt, skild från min fysiska kropp, som ligger orörlig framför mig. Jag känner mig beklämd av mörkret och har en känsla av oerhörd ensamhet. Plötsligt blir jag medveten om en stråle vitt ljus. Som den lilla punkten rör jag mig uppåt och följer ljuset, som jag vet att jag måste följa för att inte komma vilse.

När jag rör mig längs denna väg av ljus, blir jag alltmer medveten om olika nivåer, där det rör sig. På den första nivån finns det oklara, vansinniga skapelser, groteska former, sådana man ser i sina mardrömmar. När jag fortsätter, börjar det på båda sidor framträda deformationer i mänsklig skepnad med någon del av kroppen förstörad. Sedan förändras det hela igen och jag blir medveten om former med grå luva, som rör sig neråt. Gradvis börjar dessa bli ljusare i färg. Sedan ändras riktningen och dessa former rör sig uppåt och färgen på deras kläder växer snabbt i lyster. Därpå börjar det uppstå svaga konturer av hus, väggar, träd och annat på båda sidorna, men allt är stillastående.

När jag fortsätter kommer det till mer ljus och rörelse i vad som verkar vara normala storstäder. Samtidigt med att rörelserna växer

blir jag medveten om ljud, till en början oklart buller, sedan musik, skratt och fågelsång. Det blir mer och mer ljus, färgerna blir mycket vackra och där finns underbar musik. Jag lämnar husen bakom mig och framför mig ligger endast en blandning av ljud och färg. Helt plötsligt kommer jag till en sal med arkiv. Det är en stor hall utan väggar, utan tak, men jag är medveten, att jag ser en gammal man, som överräcker en stor bok till mig. Det är uppgifterna för den person, för vilken jag är kommen att få information (294-19).”

Krönikan innehåller en skiss av väsendets individualitet, som hela tiden utvecklas och kommer på alla möjliga sätt in i personens liv. Men det är inte nog med att Akashakrönikan lagrar, följer och tar hänsyn till allt som händer i alla människors liv under hela historiens gång, utan dessutom söker den hela tiden leda, undervisa och förändra alla, så att de kan bli det de är bäst skickade att vara.

Edgar Cayce höll en föreläsning 1934, där han underströk att Akashakrönikan är en realitet. Han sa bland annat:

”Tro aldrig ett ögonblick att ditt liv inte skrivs in i Livets Bok! Jag har hittat den! Jag har sett den! Det skrivs hela tiden i den och det är **du** som är författaren!”

Samma år angav en av readingarna att uppgifterna faktiskt lagras på en sorts ”eterisk energi” jämförbar med de vågor som uppstår i hjärnan, när vi tänker. Uppgifterna är bokstavligen talat stämplade på energin och Cayce fick då följdfrågan, om det var möjligt att uppfinna ett instrument, som skulle kunna komma åt Akashakrönikan. Readingen utsäger klart, att detta är helt genomförbart och att det också kommer att ske (443-5). Även om vi ännu inte har ett instrument, som direkt kan avkoda krönikans innehåll, är det redan nu möjligt för känsliga personer att komma i kontakt med själarnas historia.

Eftersom vi alla har ett antal tidigare inkarnationer bakom oss, är det sannolikt att vi någon gång varit kristna, muslimer, judar,